

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ad Puellas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

AMORVM

Miserrimus, qui amat, uidetq; tangitq;;
Nec tangit, ut nult, nec sibi gerit morem.
Expertus hanc sententiam miser dico.
At cui tot insunt commoda, ac facultates,
Dys is est profecto amans adæquandus.

AD PVELLAS.

O Dulces animi mei lepores,
Solæ deliciæ meæ Camœnæ,
O plus quam Veneris papilla bellæ,
Et Nympharum oculis uenustiores
Amabo, mea basiate labra.
Da mi basia Gelliana mille,
Da quot Lesbia iam dedit Catullo,
His addas uolo millies trecenta.
Da dulcis totidem Medullienæ.
O desiderium mei furoris
Phyrne consere labra cum labellis.
Pugnent humidulæ per ora linguae.
Innitens manibus, meoque collo
Pendens, in numerum & modum columba
Cœli sydera uince basiando.
Hyblæo Glyca suauior liquore
Si me uel digito semel lacessas,
Cordis deliquium mei uidebis.
Sed me nunc animus meus relinquit.
Ah me nunc fugis, ah fugis miselle,
Clitinam petis, & petis v elinam,
Qui fiet, miser ut duobus unus
Viñas pectoribus redi miselle.

Nam si Fannia uiderit uagantem,
Imuitum capiet, tibi q; pennas
Victrix eripiet, redire nunquam
Ad me tu poteris, morique cogenes.

AD CHARISIVM.

f Ann̄a formosa est, Charisi Fānia pulchra est,
Totaq; mollicula est, totaq; lacteola est,
Et cum lucidulos in me conuertit ocellos,
Tota Venus, tota est Fannia nequitia.
Basiāq; humidulus cum sumit raptā labellis,
Tum mihi de cœlo spargitur Ambrosia:
Hæc mihi præripuit sensus, & amara uidendo
vulnera dat, lacrimis excubat illa meis.

QVERITVR ANTE LIMEN PSELLAE.

h Ie me marmoreum faceret deus, hic ego saxum
Quod premeret pedibus Fannia dura suis.
Nam quoties sacri peteret pia limina templi,
Per mea membra suum saxe a ferret iter.
Et quoties festis redeunt sua sacra diebus,
Limine prodiret conspicienda suo.
Tunc ego marmoreus quāuis, nec se n̄ file saxum,
Gauderem nitidis ipse prem pedibus.
Nam nihil est coeli subter regione creatum,
Quod non delicias norit habere suas.
Quod siquid Venerem, Veneris seu spicula nescit,
Durities artus induat illa meos.
Esi te biduum cogar caruisse, necesse est.
In speciemq; abeat nostra figura rudem.